

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Силвия Б. Русева
Диана Василева

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
като разгледа докладваното от Силвия Б. Русева Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20241100600335 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 07.09.2023г. по НЧХД № 14264/2022г., Софийски районен съд, НО, 112-ти състав е признал подсъдимия Н. Ц. Ц., ЕГН ***** за невинен за това, че на 06.07.2022 г., около 20:30 ч., в гр. София, кв. ****, на партера, на площадката пред асансьора, се приближил и хванал за дясната предмишница Й. П. С., с ЕГН *****, след което силно го бутнал, вследствие на което С. залитнал и се ударил във вратата на асансьора, като по този начин на С. е била нанесена лека телесна повреда - контузия с кръвонасядане и отток по предно-външната повърхност на дясното рамо, представляващо временно разстройство на здравето неопасно за живота - престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение за горното престъпление.

С присъдата, първоинстанционният съд е отхвърлил предявения граждански иск срещу подс. Ц., с правно основание чл. 45 от ЗЗД, за сумата от 3 000лв за причинени неимуществени вреди.

На основание чл. 190, ал.1 от НПК, първоинстанционният съд е осъдил Й. П. С. да заплати направените в хода на първоинстанционното производство разноски, както и да заплати в полза на Н. Ц. Ц. сумата от 1000 лв., представляваща разноски за адвокат в производството.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна частна жалба

от частния тъжител Й. П. С., ЕГН *****, чрез повереника му адв. А. Л. – САК. Според жалбоподателя първоинстанционният съд неправилно е приложил материалния закон и е допуснал съществени процесуални нарушения при оценката и анализа на доказателствената съвкупност. Изтъкнато е, че съдът е изградил мотивите си на базата на превратно тълкуване на доказателствата по делото, част от които са недопустими поради опорочаването им. Досежно свидетелските показания е посочено, че е налице заинтересованост от страна на свидетелите на защитата, а показанията им са противоречиви и взаимоизключващи се. На следващо място, според ЧТ и повереника, съдът е игнорирал показанията на свидетелите, посочени от частния тъжител. В подкрепа на извода, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение при оценката на доказателствата по делото, е цитирана и съдебна практика. В заключение, се моли присъдата да бъде отменена и да се постанови нова присъда, с която подсъдимият да бъде осъден или, евентуално, делото да бъде върнато на СРС със съответните указания за ново разглеждане за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Въззивният съд, прецени по реда на чл. 327 от НПК, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, както и събирането на нови доказателства.

В открито съдебно заседание от 02.02.2024г., адв. Л. – повереник на частния тъжител Й. С., отново моли за отмяна на присъдата. Изтъква, че на първоинстанционният съд е убягнала съдебно-медицинската експертиза, базирана на медицинско удостоверение, според което на пострадалия е причинена телесна повреда, осъществяваща признака на чл. 130, ал.1 от НК. Относно свидетелските показания, акцентира, че всички свидетели са в близки родствени връзки с подсъдимия или в лоши отношения с пострадалия. Относно показанията на св. Чукчев, подчертава, че никой не може да твърди със сигурност дали в действителност е наблюдавал през шпионката, както и, че не се е стигнало до логично обяснение как е разбрал за съдебния процес. Относно приобщената флаш-памет, съдържаща разговори и станала обект на съдебно-техническа експертиза, сочи, че не е годно доказателство, което е събрано по реда на НПК и не може да бъде кредитирано. В заключение, се моли настоящия съд да погледне критично на мотивите на първата инстанция. Според адв. Л. показанията на случайно минаващ свидетел, чийто показания са обективни и безпристрастни, в съчетание със СМЕ и съдебно-медицинското удостоверение водят до извод, че подсъдимият е осъществил състава на престъпление от частен характер, а именно – по чл. 130, ал.1 от НК.

Адв. Ш. – повереник на ЧТ С., се присъединява към казаното от адв. Л..

Защитникът на подс. Ц. – адв. А., счита че първоинстанционният съдебен акт не страда от пороци, които да налагат неговата отмяна. Соци, че от събраните по делото доказателства не се установява описаната в тъжбата фактическа обстановка, както и, че е правилен изводът на СРС за недоказаност авторството на деянието. По отношение на флаш-паметта, изтъква, че е била назначена СТЕ, която е установила липса на манипулации и е пресъздаден разговор в коридора на входа, където се твърди, че е станало деянието. В заключение, се моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда и се претендират направените разноси пред въззивната инстанция.

Подсъдимият Ц. се присъединява към казаното от защитата и прави собствен анализ на доказателствата и в частност свидетелските показания.

В предоставената му последна дума, подс. Ц. моли съдът да потвърди присъдата на първата инстанция.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези изложени от страните в съдебните заседания на първа и въззивна инстанция и, след като, в съответствие с чл. 314 от НПК, служебно провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното:

Подсъдимият Н. Ц. Ц., ЕГН ***** е роден на ****г., българин, български гражданин, женен, с висше образование, неосъждан.

Подсъдимият и ЧТ С. обитавали апартаменти в обща жилищна сграда, на която подс. Ц. бил домоуправител. Двамата имали нормални взаимоотношения до нанасянето на съпругата на ЧТ С. /св. С.а/ в апартамента му. Последната изразявала упреци и недоволство от начина, по който подс. Ц. ръководи етажната собственост.

На 06.07.2022г., през деня, подсъдимият инсталирал сензорни осветителни тела във входа на сградата. На същия ден, св. Ц.а /съпруга на подсъдимия/ се прибирала към дома си и позвънила на съпруга ѝ да ѝ помогне с покупки. Пред входа на сградата се срещнала със сина им – св. Ц. и двамата се насочили към дома им.

Подс. Ц. бил спрял на партерния етаж от сем. С.и /частният тъжител и съпругата му/. Последните потърсили сметка на подс. Ц. за подменените осветителни тела и взетото еднолично решение за подмяната им, като също и обвинили подс. Ц. в завишаване на таксите за поддръжка и обслужване на общите части на блока.

В същото време, на партерната площадка, пристигнала св. Ц.а, която застанала така, че да ограничи възможността на участниците в словестния конфликт за физически досег. Активна страна в конфликта била св. С.а, която загатнала за отстраняване на семейството на подсъдимия от блока и уреждане на отношенията им по съдебен път.

Във входа влязъл и св. Г., който предвид познството си с частния тъжител, заел неговата страна. Той дори избутал с лакът подс. Ц., а сем. С.и от своя страна се закарвали, че ще стане лошо и, че ще си отидат. Св. Н. Ц. /син на подс. Ц./ също станал очевидец на случващото се и лично възприел избутването на баща си от св. Г..

Във входа често се случвали словестни конфликти от такъв тип. Поради това подс. Ц. създал аудиозапис на разговора с телефона си. От звуковия файл ясно се проследяват репликите на участниците в конфликта, както и момента на ескалацията му, когато св. Ц. е бил физически засегнат.

Гореописаните събития са били наблюдавани през шпионката от св. Чунчев.

На 15.07.2022г., на ЧТ С., вследствие на медицински преглед, му било издадено съдебномедицинско удостоверение № Ж-54/2022г. В него била описана контузия с кръвонасядане и отток по предно-външната повърхност на

дясното рамо на Й. С., съответстващи по своите медико-биологични признаци на критериите на временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Според СМУ травмата е причинена вследствие съприкосновение с твърд тъп предмет, като механизмът на получаването ѝ е обяснен с удари „с“ или „върху“ такъв предмет.

Първоначално, ЧТ С. подал жалба, по която е образувана пр.пр. № 29244/2022г., по описа на СРП и преписка № 230000-13443/2022г., по описа на 06-РУ – СДВР. Представител на държавното обвинение е приел, че евентуално е извършено престъпление по чл. 130, ал.1 от НК и издал постановление за отказ от образуване на досъдебно производство.

Горната фактическата обстановка е приета за установена от СРС на базата на събраните по делото доказателства и с нея напълно се солидаризира и въззивния съд.

Възприетата фактическа обстановка се извежда от следните гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно:

Показанията на свидетелите С.Ч., Н. Ц. и И. Ц.а, обясненията на подсъдимия Н. Ц., както и частично — показанията на свидетелите Н. С.а, В. П. и Д. Г., заключенията на назначените и изслушани СТЕ и СМЕ, писмените доказателства по делото — постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 27.09.2022 г., жалба от Й. П. С., протокол за предупреждение по чл. 65 от ЗМВР, съдебномедицинско удостоверение № Ж-54/2022 г., нотариален акт за дарение на недвижим имот № 68, том IV, рег. № 8186, дело № 605 от 2022 г. по описа на нотариус С.Т., нотариален акт за дарение на недвижим имот № 58, том LLXXII, дело № 24485 от 1995 г. на нотариус И.Г., постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 05.08.2022 г. и други писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото по установения за това ред и прочетени при условията на чл. 283 от НПК, както и веществените доказателства – флаш- памет с аудиозапис на инцидента и фотоснимки от местопроизшествието, илюстриращи обстановката и пространственото разположение на отделните обекти.

Първоинстанционният съд много подробно е анализирал, съпоставил и оценил свидетелските показания, обясненията на подсъдимия, както и всички други доказателства, като детайлно е описал кои кредитира, в каква степен и по какви причини и кои не, стигнал е до правилни заключения относно противоречията, като това особено добре личи при оценката на показанията на свидетеля Чунчев и на заключението на СТЕ, възпроизвеждаща запис на флаш-памет на чуващото се по време на инкриминираното деяние, както и по отношение може ли изобщо да се причисли към доказателствената маса аудио-записа, – все изводи, с които напълно се солидаризира въззивната инстанция и не намира за нужно да преповтаря.

При горе установените фактически констатации, СРС е направил напълно обосновани и верни изводи от правна страна, които също се споделят от въззивната инстанция, а именно, че: Събраният по делото доказателствен материал не подкрепя изложената в обстоятелствената част на тъжбата фактическа обстановка, както и, че липсват каквито и да е непротиворечиви и неопровержими доказателства, установяващи по несъмнен и категоричен

начин авторството на подс. Ц. по отношение на процесното деяние, а и самото реализиране на последното в действителността.

СГС се солидаризира с извода на първата инстанция, че липсват безспорни доказателства, че подсъдимият Ц. е проявил каквато и да е форма на физическа агресия спрямо частния тъжител С., а наличните такива се съдържат единствено в показанията на свидетели от близкия семеен и приятелски кръг на Й. С., а и са вътрешно противоречиви и не се припокриват относно извършените от подсъдимия действия. Правилно СРС е приел и, че изложеното в частната тъжба се опровергава и от заключението на изготвената СМЕ и възпроизведеният аудиозапис.

СГС, също като първата инстанция, намира че събраните по делото доказателствени материали не позволяват да се установи механизма на възникване на травматичното увреждане на частния тъжител, нито да се установи времето на възникването му, тъй като Й.ов се е подложил на медицинско освидетелстване девет дни след описаните в тъжбата събития.

При липсата на доказателства, които да установяват по несъмнен и категоричен начин осъществяването на процесното деяние по чл.130,ал.1 НК и съпричастността на подсъдимия спрямо него, повдигнатото срещу Н. Ц. обвинение се е оказало недоказано и за СРС е възникнало задължение да оправдае подсъдимия.

Логичната последица от горното е, че СРС е отхвърлил изцяло предявения граждански иск като неоснователен и недоказан и е възложил в тежест на частния тъжител направените разноски – осъдил е частния тъжител Й. П. С. да заплати, на основание чл. 190, ал. 1 от НПК, сумата от 1488 лева в полза на държавата и по сметка на СРС, както и да заплати сумата от 1000 лева в полза на подсъдимия Н. Ц. Ц., представляваща направените от последния разноски за адвокатско възнаграждение в производството пред първата инстанция.

С оглед всичко изложено, СГС намира атакуваната първоинстанционна присъда за правилна, обоснована и законосъобразна, поради което и същата следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на производството пред въззивната инстанция, на основание чл. 190, ал. 1 от НПК, ЧТ Й. П. С. следва да бъде осъден да заплати на подс. Н. Ц. Ц. направените от последния разноски за заплащане на възнаграждение на защитник във въззивното производство. Искането за тях е направено и доказателствата за извършването им са представени по делото /в представения договор за правна помощ е отразено, че са платени 1 000 лева/, същите следва да се поставят в тежест на ЧТ.

По изложените съображения и на основание чл.338, вр. чл.334, т.6 от НПК, Софийски градски съд, II въззивен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 07.09.2023г. по НЧХД № 14264/2022г., по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 190, ал. 1 от НПК, частния тъжител Й. П. С., ЕГН-***** да заплати на подсъдимия Н. Ц. Ц., ЕГН-*****, сумата от 1000,00 (хиляда) лева, представляваща разноски за адвокатска защита пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____